

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis
SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis**

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Cap. VIII. Iosaphat Christianam fidem amplectitur: Barlaam de vi Baptismi,
& de Resurrectione & Iudicio disserit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

IOSAPHAT CHRISTIANAM
fidem amplectitur: Barlaam de vi Ba-
ptismi, ac de Resurrectione & Iu-
dicio differit.

CAPVT VIII.

HÆc verba vt Regis' filius audiuit,
ipsius animus lumine perstrictus
est, ac præ lætitia è folio suo exurgens,
Barlaamq; complectens, dixit: Fortasse
nisi me coniectura fallit, vir præstanti-
sime, hic est inæstimabilis ille lapis, qui
non abs re occultum tenes, nec cui libe-
promiscuè ostendis, verum ijs demum
qui sanis ac firmis animi sensibus præ-
diti sunt. Ecce enim vt hæc verba auribus
excepi, suauissima lux pectus meum
subijt, & graue illud mœroris velamen,
quod iam pridem animo meo vndique
incumbebat, statim sublatum est. Si igitur
rectè conijcio, fac quæso sciam. Sin
autem aliquid his, quæ abs re comme-
morata sunt præstantius nosti, ne cui
eteris id mihi rursus aperire.

*Fidei do-
num.*

Coloss 1.

Rursum igitur respondit Barlaam.
Ita sane, mi Domine, ac Rex, hoc est il-
lud magnum *mysterium, quod abscondi-
tum est à sæculis & generationibus: in ex-
tremis autè temporibus hominum ge-*
actu

neri patefactum. Cuius declarationem olim per Spiritus diuini gratiam multi Prophetæ ac iusti viri prædixerunt, multifariam multisq; modis edocti, atq; alta voce annunciantes. Cumq; salutem omnino futuram prospicerent, eiusque cernendæ cupiditate teneretur, non tamen eam perspexerunt: Verum vltima hæc generatio diuino beneficio salutis authorem suscepit. Quamobrem qui *Heb. II.*
crediderit, & baptizatus fuerit saluus erit. *Mat. 16.*

Dixit autem Iosaphat: Omnia ea, quæ abs te dicta sunt, sine vlla dubitatione credo: eumq; quem annuncias, Deum gloria afficio. Hoc vnum peto, vt sine vlllo errore cuncta mihi declares: quidque mihi faciendum sit, exactè doceas. Atq; etiam quidnam Baptismus sit, quem ab ijs, qui fide præditi sunt, accipi ais, deinceps fac intelligam.

Ille autem ad eum respondit: Sanctæ huius, & incontaminatæ Christianorū *Bapt.*
fidei velut radix, ac certū fundamentū *Chri*
diuini baptismi gratia est: vt quæ omnia *na fia*
à natiuitate contracta peccata expiet, *dix.*
atq; ea inquinamenta, quæ ex vitio conflata sunt, prorsus expurget. Sic enim Saluator mādauit, vt per aquā ac Spiritū regeneremur, atq; ad veterem dignitatem redeamus. Per orationē uidelicet,

E z ac sa

*Mat. 28.**Baptismi
effectus.**Naz. Orat
de sanct.**Baptismi.**Sine Bap-
tismo nul-
la bona
spes esse
potest.**Ioan. 3.**Periculosa
est salutis
dilatio.*

ac salutarem inuocationem, ad aquam
 accedente Spiritu sancto. Baptizamus
 igitur iuxta Saluatoris sermonem, *in no-
 mine Patris & Filij & Spiritus sancti*. Ac
 que ita Spiritus gratia in eius, qui ba-
 ptizatur, anima immoratur, eam illu-
 strans, ac diuinam reddens, atq; imagi-
 nem illam, ac similitudinem Dei, ad
 quam condita est, ipsi instaurans. Ac de-
 inceps, veteribus omnibus virij operib;
 abiectis, nouæ vitæ cum Deo pactū ini-
 mus, ac puriorem viuendi rationem au-
 spicamur: quo nimirū etiā cohæredes
 eorum efficiamur, qui ad immortalitate
 regenerati sunt, ac sempiternā salutē
 consecuti sunt. Citra baptismū autē fie-
 ri non potest, vt quisquā bonā spem cō-
 sequatur: quamlibet etiā pios oēs pie-
 tate antecelluerit. Sic enim Deus verbū,
 qui, vt generi nostro salutē afferret, hu-
 manitatē suscepit, dixit: Amen dico vo-
 bis, nisi quis regeneratus fuerit ex aqua,
 & Spiritu sancto, non intrabit in regnū
 celorū. Quāobrē ante omnia te rogo,
 vt animo fidē accipias, ac statim arden-
 tissimo quodā desiderio ad baptismum
 accedas, nec vllā omnino moram adhi-
 beas. Periculosa siquidē est dilatio: pro-
 pterea q̄ p̄stitut⁹ morti dies incert⁹ est.

1. Iosaphat autem ad ipsū dixit:

Et

Et quænam bona illa spes est, cuius fieri posse negasti, ut quisquam citra baptismum compos fiat?

1. Quidnam etiam illud est, quod caelorum regnum appellas?

3. Undenam item Dei humanitate induti verba audiisti?

4. Quinam rursus est incertus mortis præstitutus dies, de quo ingens sollicitudo pectus meum subiens, mæroribus ac doloribus carnes meas conficit, atque adeo ipsum ossium robur exest?

5. Denique virum morientes in nihilum dilabimur, an contra post præsentem peregrinationem alia vita superest? Hæc & his consentanea ex te scire auebam.

Barlaam huiusmodi responsum his verbis dedit: Bona ea spes, de qua locutus sum, regni celestis est. Ea autem est eiusmodi, ut nulla omnino humana lingua explicari possit. Ait enim Scriptura: *Qua oculus non vidit, & auris non audiuit, & in cor hominis non ascenderunt, qua præparavit Deus diligentibus se.* Cum autem abiecta hac crassa carne, beatitudinem illam diuino beneficio consecuti fuerimus, tunc ille, cuius beneficio spes nostra nos minimè sefellerit, nos docebit, efficietque, ut honorum illorum gloriam, omnem mentis captum superantem, lætillam,

I.
Bona spes

II.

*Celorum
regnum in
qua repo-
sissimum
consistat.
2. Cor. 3.*

quæ nulla oratione exprimi potest, vi-
tam illam, quæ morte non interrupti-
tur, ac denique illam cum Angelis vitæ
consuetudinem cognoscamus. Nam si
hoc diuinitus consequamur, vt cum
Deo, quantum humanæ naturæ fas est,
consuetudinem habeamus, omnia ea
quæ nunc nobis ignota sunt, ab eo scie-
mus. Hoc enim, Scripturis diuinitus in-
spiratus edoctus, omnium maximè cæ-
lorum regnum esse duco, nempe ad san-
ctæ, & quæ vitæ initium dedit, Trinita-
tis contemplationem accedere, atq; in-
comparabili ipsius lumine purius illu-
strari, ac reuelata facie ipsius gloriam
oëm verborum facultatem superantem
contueri. Nec verò mirandū est gloriam
illā, ac lucē, & arcana bona nullis verbis
declarari posse. Neq; enim ampla & ex-
imia essent, si nos, terreni & mortales, ac
grauem hanc, & affectionibus obnoxia
carnem gestantes, ea tum cognitione
percipere, tum verbis exprimere posse-
mus. Quæ cum explorata tibi sint, ea si-
de sola citra vllam dubitationē accipe,
atq; ab omni fictione abhorre: Illudq;
stude, vt per *bona opera* immortalem illā
gloriam arripias. Quæ cum tibi potiri
contigerit, perfectius hæc cognosces.
Quod autem ex me quæsiuisti, quo-
nam

*Ecce fidē
Opera
bona, per
qua duo
ad immor-
tale Re-
gnum possi*

nam modo nos incarnati Dei verba au- *mus perue-*
 dietimus: hoc habeto, nos per sacrosan- *nire. Non*
 cta *Euangelia*, ea, quæ ad theandricam, *ergo suffi-*
 hoc est Dei cum homine coniuncti, di- *cit unum*
 spensationem pertinent, didicisse. Nam *sine altero:*
 ita sanctus ille liber appellatur, vt qui *quod nota*
 immortalitatē & statum à corruptione *contra ha-*
 alienū, & sempiternā vitam, & peccato- *reditos.*
 rum remissionem, & cœlorum regnum, *III.*
 nobis, qui mortales interituique obno- *Fides ex*
 xij, ac terreni sumus, faustē annunciet. *auditu.*

Quem quidē scripserunt, qui spectato-
 res ac ministri verbi fuerunt. De quibus
 superius dixi, quod Saluator noster
 Christus, Discipulos & Apostolos ele-
 gerit. Qui quidem nobis post gloriosam
 Dei in cœlos ascensionē, ipsius in terra
 vitæ rationem, & doctrinā ac miracula,
 quantū ab hominibus præstari poterat,
 literarū monumentis mādarunt. Sic et-
 enim in extrema libri sui parte eximius
 ille inter diuinos Euāgelistas dixit. *Sunt*
et alia multa quæ fecit Iesus, quæ si scri- *Ioan. 21.*
bantur per singula, nec ipsum arbitror
mundum eos, qui scribendi sunt, capere
posse libros.

In hoc igitur diuino Euangelio, tum *Euangelio*
 incarnationis, tum declarationis, tum *rum sum-*
 miraculorum, tum præceptorum ipsius *ma.*
 historia, Dei spiritu exarata, cōtinetur.

Ac deinde supplicij illius ab omni labe remoti, quod Dominus nostra causa subijt, sanctæq; triduo post Resurrectionis, atq; in cælos Ascensionis, ac deniq; illustris ac metuendi ipsius secundi aduentus mentio habetur. Rursum enim Dei filius cū gloria, omni sermone præstantiori atque ingenti cælestis militiæ multitudine in terram vēturus est, vt de mortalium genere sententiā ferat, atq; vnicuiq; pro eo ac gessit, rependat. Etenim cum Deus hominē ab initio effinxisset (quemadmodū etiam iam tibi exposui) insufflauit in eum spiraculū vitæ: quæ quidem anima rationis atq; intelligentiæ particeps appellatur.

Luc. 21.

*Iudicium
extremū.*

Gen. 2.

IV.

Quoniam autem morte damnati sumus, omnibus nobis mori necesse est: Nec fieri potest, vt hic calix hominem vllum prætereat. Nihil autem est aliud mors, quā animi à corpore disiunctio. Ac quidem illud corpus, quod è terra effectum est, postea quam ab animo seiunctum est, in terram, ex qua sumptum fuerat, reuertitur, ac corruptū dissoluitur. Anima autem, immortalis cum sit, eò proficiscitur, quò summus ille effector imperat, vel, vt rectius loquar, quemadmodum ipsa sibi, cum adhuc in carne versaretur, hospitium preparauit.

*Quid sit
mors.*

Genes. 3.

Eccles. 3.

Vt

Vt enim quisque vitæ munere hic functus fuerit, illic recepturus est.

Deniq; confectis longis temporum v. *Luc. 21.*
 curricula Deus noster cum metuenda,
 & sermonis facultatem superante gloria ad iudicium de orbe ferendū veniet.

Cuius metu cœlorum virtutes commo- *1. Thes. 4.*
 uebuntur, atque omnis Angelorum exercitus tremore correptus coram ipso astabit: tum videlicet, cum in Archangeli voce, ac diuina tuba mortui ad vitam redibunt, ac tremendo ipsius throno sistentur. Est autem Resurrectio, anima *Resurre.*
ctio.

rursus cum corpore coniunctio. Quocirca hoc ipsum corpus, quod interit, ac dissoluitur, ita resurget, vt deinceps interire nequeat. Nec vero huic rei fidem vlllo modo abrogare in mentem tibi veniat. Neque enim ei, qui ipsum primum è terra effinxit, posteaquam in *1. Cor. 15.*
ctio.

terram, ex qua sumptum est, redijt, iuxta creatoris sententiam rursus ad vitam excitare impossibile est. Nam si, *Gen. 2.*
 quod Rex Deus ex nihilo in ortum produxerit, tecum reputes, istud satis magno argumento tibi futurum est. Et enim sumpta terra, quæ prius non erat hominem procreauit. Quonam igitur modo è terra homo factus est? Quonam modo ipsa ex nihilo producta est? Quo-

modo ipsa ex nihilo producta est? Quo-

modo ipsa ex nihilo producta est? Quo-

H S nam

nam idem fundamento nritur? Quonam deniq; modo ex ipsa, infinita, tum brutorum, tum seminum, tum stirpium genera, producta sunt? Quin etiam in nostro quoque ortu velim hoc confideres. An non enim per exiguum semen in terram, hoc est in vuluam ipsum excipientem emittitur? Vnde igitur hæc tanta animalis effectio?

Quamobrem ei, qui omnia ex nihilo produxit, atq; etiam num producit, minimè impossibile est, corpora ea, quæ morte extincta atque corrupta sunt, è terra ad vitam reuocare, vt vnusquisque consentaneam operibus suis mercedem recipiat. *Laboris enim est*, inquit ille, *præsens tempus : futurum autem, mercedis.* Alioqui, vbinam Dei iustitia erit, nisi sit Resurrectio? Siquidem multi probi viri, cum in hac vita multas calamitates ac multa supplicia tulissent, per vim tandem de medio sublati sunt. Nónnulli contra impij ac facinorosi homines, indelitijs, ac prosperis rerum successibus, præsentem vitam consumserunt. At Deus, vt qui simul & bonitate & iustitia præstet, Resurrectionis, ac referendarum rationum diem constituit: vt, cum quæque anima corpus suum receperit, improbus quidem, & scelera-

tus,

2. Cor. 5.
Psal. 61.

Dei iustitia
sinere
surrectione
constante
non potest.

tus, qui hic omnia secunda ac læta habuerit, illic scelerum pœnas luat : probus contra, eorum, quæ iniquè gesserit, pœnis in hac vita persolutis, illic bonorum hæreditatem consequatur. *Audient enim, inquit Dominus, qui in monumentis sunt, vocem filij Dei. Et exhibunt qui bona fecerunt, in resurrectionem, Ioan. 5. vite : qui autem mala egerunt, in resurrectionem iudicij.*

Quo scilicet tempore sedes quoque collocabuntur, atque antiquus dierum, rerumq; omnium parens & architectus, præsidebit. Ac libri aperientur, in quibus omnium nostrum actiones, sermones, cogitationes, inscriptæ continentur. Atque igneus fluvius rapido cursu voluetur, cunctaq; quæ in abstruso delitescunt, patefient. Non illic patronus, aut verborum lenocinium, aut falsa excusatio, aut opum potentia, aut dignitatum fastus, aut amplissimæ munerum largitiones, rectum iudicium suppresserunt : verum incorruptus ille ac verus Iudex, ad iustitiæ lancem omnia perpendet, hoc est, & actionem, & sermonem, & cogitationem. Ac proficiuntur, qui virtutibus operâ dederunt, ad sempiternam vitam, & lucem omnem orationis vim excedentem : ut cum An-

Tribunak.

Dan. 7.

Libri.

Ignis.

Venite.

Ita.

gelis oblectentur, atque arcanis bonis fruantur, sanctæque Trinitati purè assent. Qui autem turpibus flagitijs sese deuinxerint, atque omnes impij & peccatores, ad sempiternum cruciatum: qui quidem gehenna dicitur, & exteriores tenebræ, & insomnis vermis, & stridor dentium, aliaque innumera tormenta.

Gravissima poena damnatorum est visione Dei & vere.

Quorum omnium nullum æquè graue & acerbum est, atque à Deo abalienari, & à dulcissima ipsius facie abijci, gloriaque illa, quæ nullis verbis exponi potest orbari, atque inspectante vniuerso orbe traduci, & ignominia, quæ nunquam finem habitura sit, notari. Postquam enim horrenda illa sententia edita fuerit, omnia deinceps immutabilia, & conuersionis omnis expertia manebunt: sic videlicet, vt nec vita læta iustis finem habitura, nec afflictio & pœna peccatoribus terminum acceptura sit. Neque enim sublimior post eum alter Iudex est, nec persequentia, opera purgatio, nec præstitutus emendationis terminus, nec alia vlla ijs, qui in cruciatu versabuntur, ars & ratio: quippe cum supplicium vna cum ipsis in sempiternum duret.

Quæ cum ita sint, quales tandem

208

nos in sanctis conuersationibus ac pijs
actionibus esse oportet, vt digni habeamur
venturas minas effugere, atque à
dextris Filij Dei stare? Nam hæc iusto- *2. Pet. 3.*
rum statio est: quemadmodum contra *Iusti ad*
miserrima ad sinistram pars peccatori- *dextram*
bus assignata est. Post autem Dominus *Impij ad*
iustos Patris sui benedictos vocans, in *sinistram*
perpetuum regnum introducet: Pecca- *collocato-*
tores autem cum ira & execratione à *buntur.*
suauis & tranquilla facie sua abiectos *Matt. 25.*
(quo nihil grauius & acerbius excogi-
rari potest) ad sempiternam pœnam ab-
legabit.

QUOD BREVITER ET COM-
pendiosè superius dixit, hic fusius ex-
ponit, ac scriptura testi-
monia produ-
cit.

CAPVT IX.

IOSAPHAT autem his ad eum verbis
vsus est: Magnas quasdam & admi-
randas res, magnoque metu ac tremore
dignas mihi, ô homo, narras, siquidem
hæc ita se habent, atque postquam fatis
concesserimus, & in cinerem ac pulue-
rem dissoluti fuerimus, Resurrectio &

E 7 Rege-